

William Marrion Branham

Sanansaattaja

Mutta seitsemännen enkelin äänen päivinä...

Ilm. 10:7

HAKEMISTO

1 PROFEETTA?

5 LUPAUS PROFEETASTA VIIMEISINÄ
AIKONA

9 ALKU

12 NUORUUSVUODET

22 TULIPATSAS

28 SALAISUUDET PALJASTETAAN

32 VIITTEET

Voice Of God Recordings, Inc. on kirkkokuntiin kuulumaton palvelustehtävä, joka on omistautunut Herran Jeesuksen Kristuksen evankeliumin eteenpäin viemiseen. Rukouksemme on, että tämä kirjanen on siunauksena sinulle, ja antaa paremman ymmärryksen tästä myöhäisestä ajasta, jossa me elämme.

PROFEETTA?

Raamatussa Jumala toi aina Sanomansa ihmisille tuon ajan profeetan kautta. Hän puhui Moosekselle palavan pensaankautta, ja antoi hänelle tehtäväksi johdattaa hebrealaiset pois Egyptistä. Näkyvä tulipatsas ja muita merkkejä annettiin vahvistamaan hänen palvelustehtävänsä. Johannes Kastaja toi Sanoman valmistuen maailmaa Messiaan tuloa varten. Kastaessaan Herraa Jeesusta Jordan virralla, Ääni taivaasta vahvisti Johanneksen tehtävän esitellä Jumalan Karitsan: ”Tämä on minun rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt”. Vuosia myöhemmin Herran ääni kuultiin jälleen puhumassa profeetalle, kun Hän puhui Paavalille sokaisevan Valon kautta, ja myöhemmin antoi tälle tehtävän asettaa seurakunnat järjestykseen. Läpi Uuden ja Vanhan Testamentin, Jumala ei ole koskaan puhunut kansalleen kirkkokunnallisen järjestelmän tai uskonnollisen organisaation kautta. Hän on aina puhunut ihmisille yhden miehen, profeettansa kautta. Ja hän vahvisti nämä profeetat yliluonnollisten merkkien kautta.

Mutta entä tänä päivänä? Paljastaako Jumala yhä Sanansa profeetoille? Onko yhä yliluonnollisia merkkejä? Lähettäisikö Jumalameidän aikamme profeetan maailmaan? Vastaus on aivan varmasti;

”Kyllä!”

Mutta kuinka me tiedämme, koska profeetta nousee? Miltä hän näyttää? Kuinka hän käyttäytyy? Minkä merkin hän antaa meille? Mitkä Kirjoitukset hän täyttää?

Entisajan profeetat olivat kunniallisia Jumalan miehiä, eivätkä he pelänneet seistä uskonnollisia organisaatioita vastaan. Itse asiassa, papisto parjasi heitä lähes aina. Elia haastoi oman aikansa uskonnolliset organisaatiot kysyen heiltä, kunnioittaisiko Jumala heidän uhriaan, vaiko hänen. He huusivat. He profetoivat. He hyppivät alttarin päällä. He viilsivät itseään veitsillä. Mutta Jumala ei kuullut heitä. Elia katsoi ylös taivaaseen ja sanoi: ”Tulkoon tänä päivänä tietäväksi, että sinä olet Jumala Israelissa, ja että minä olen sinun palvelijasi, ja että minä olen tehnyt kaiken tämän sinun sanasi mukaan.” Sitten hän kutsui tulen alas taivaasta kuluttamaan tuon uhrin. Profeetta Miika vastusti Israelin kuningasta ja koko papistoa, kun hän nuhteli ylipappi Sidkiaa valheen profetoimisesta. Ylipappi löi Miikaa kasvoille, ja kuningas vangitsi hänet totuuden puhumisesta. Jopa Herraa Jeesusta vihasivat Hänen oman aikansa uskonnolliset organisaatiot niin paljon, että he ristiinnaulitsivat Hänet kurjimpien rikollisten rinnalla. Jos historia pitää paikkansa, nykyaikaiset kirkkokunnalliset järjestelmät vihasivat profeettaa, ja hänet luokiteltaisiin harhaoppiseksi, vääräksi profeetaksi tai vielä pahemmaksi. Mutta Jumala seisoi palvelijansa rinnalla.

Jos tässä nykyajassa olisi profeetta, kuinka katolinen kirkko hyväksyisi hänet? Tai baptistikirkko? Tai luterilainen kirkko? Tai mikä tahansa kirkkokunta?

Herra Jeesus antoi tehtäväksi kaikille, jotka uskovat Häneen: *”Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä*

vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.” (Mark. 16:17-18). Onko tämä raamatunpaikka totta tänään? Jos se ei ole totta, milloin Herran Sanat lakkasivat olemasta voimassa? Läpi raamatun profeetat paransivat sairaita, ajoivat ulos riivaajia ja tekivät ihmeitä. Mooses asetti vaskikäärmeen Israelin kansan eteen parantaakseen heidät myrkyllisten käärmeiden puremilta (4. Moos. 21:9). Naeman, mahtava syyrialainen, tuli Elisän tykö parantuakseen spitaalista (2. Kun. 5:9). Kun eräs nuori mies putosi kuolemaansa yläikkunasta, apostoli Paavali syleili häntä ja toi elämän takaisin tuohon kuolleetseen ruumiiseen (Ap.t. 20:10). Meillä on tiedot ainoastaan noin 3,5 vuodesta Jeesuksen elämää, mutta noina muutamana vuotena Hän jatkuvasti paransi sairaita. Sokeat saivat näkönsä. Spitaaliset parannettiin. Kuurot saivat kuulonsa. Rammat kävelivät. Kaikkinaisia tauteja parannettiin (Matt. 4:23).

Jumala myös vahvisti profeettansa muilla tavoin parantumisten lisäksi. Jopa kaikkein vartioiduimmat sydämen salaisuudet tehtiin tietäväksi näille Jumalan miehille. Kuningas Nebukadnessar näki levottomaksi tekevän unen, mutta hän ei voinut muistaa, mitä se koski. Profeetta Daniel kertoi kuninkaalle sekä unen että profetian, joka seurasi (Dan. 2:28). Mikään ei ollut salassa Salomolta, kun Saban kuningatar tuli hänen eteensä. Hän oli niin täynnä Henkeä, että kertoi kuningattarelle tämän sydämen kysymykset *ennen* kuin hän kysyi niitä (1. Kun. 10:3). Elisa kertoi Israelin kuninkaalle kaikki Syyrian kuninkaan suunnitelmat, jopa salaiset sanat, jotka puhuttiin hänen makuuhuoneessaan (2. Kun. 6:12).

Omien tekojensa kautta Herra Jeesus osoitti usein, että tämä erottamisen Henki on Kristuksen Henki.

Hän erotti Natanaelin luonteen sanoessaan: ”Katso, oikea israelilainen, jossa ei vilppiä ole!” Ja Jeesus jatkoi kertoen Natanaelille, missä tämä oli ollut, kun Filippus kertoi hänelle Messiaasta (Joh. 1:48). Kun Natanael näki, että Jeesus tunsi hänen sydämensä, hän välittömästi tunnisti Hänet Kristukseksi. Ensimmäisen kerran kun Jeesus näki Pietarin, Hän kertoi tälle tämän isän nimen, Joonan (Joh. 1:42). Silloin Pietari jätti kaiken ja seurasi Jeesusta lopun elämänsä. Jeesus kohtasi samarialaisen naisen kaivolla ja kertoi hänelle hänen menneet syntinsä. Naisen ensimmäiset sanat olivat: ”Herra, minä näen, että sinä olet profeetta” (Joh. 4:19). Kaikki nämä kolme ihmistä, olivat eri elämänaloilta, kuitenkin he välittömästi tunnistivat Jeesuksen Hänen käyttäessään erottamisen lahjaa.

Hävisikö tämä lahja, kun raamatun viimeinen sivu kirjoitettiin? Jos nämä ihmeet ovat niin selvästi kirjoitettu raamatussa, missä ne ovat tänä päivänä? Varmastikin nykyaikainen profeetta vahvistettaisiin ihmeillä.

Onko Jumala unohtanut kansansa? Pystyykö Hän yhä parantamaan sairaita? Puhuuko Hän yhä meille profeettojensa kautta? Näkikö kukaan profetoista ennakolta tätä päivää?

Onko profetioita, joiden täytyy vielä täyttyä?

LUPAUS PROFEETASTA VIIMEISINÄ AIKOINA

Vanhan Testamentin aivan viimeiset sanat antavat tämän lupauksen: **”Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennen kuin tulee HERRAN päivä, se suuri ja pelottava. Ja hän on kääntävä jälleen isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata kirouksella.”** (Mal. 4:5-6)

Herran suuri ja pelottava päivä on vielä tulematta, niinpä meidän pitäisi vilpittömin mielin odottaa profeetta Eliaa. Raamatussa profeetat eivät tulleet valtavirran uskonnollisiin organisaatioihin. He tulivat harvojen valittujen tykö. Kuvittele jos Malakia neljän profeetta tulisi, ja häntä ei huomattaisi. Mitä jos hän on niin kuin entisajan profeetat, ja vain kourallinen ihmisiä tunnistaa hänet? Jos tämän profeetan pitää palata viimeisenä aikana, kuinka me tunnemme hänet? Vastaus voidaan selkeästi nähdä Kirjoituksissa. Hänellä tulee olemaan profeetan luonne. Hän tuntee sydämen salaisuudet. Hän tekee ihmeitä. Uskonnolliset organisaatiot yrittävät horjuttaa uskoa häneen. Mutta on oleva muutamia valittuja, jotka tunnistavat hänet tuolle ajalle luvattuna sanansaattajana.

Kuinka me tiedämme, milloin Elia palaa? Millaisia luonteenpiirteitä hän osoittaa, niin että voimme tunnistaa hänet?

Elia oli erämaan mies. Suuret merkit ja ihmeet seurasivat hänen palvelustehtävänsä. Hän saarnasi aikansa pahuutta vastaan. Hän saarnasi erityisesti

kuningatar Iisebelin moraalittomuutta vastaan. Kun Elia otettiin ylös taivaaseen tulisilla vaunuilla, hänen henkensä lankesi Elisan päälle. Suuret merkit ja ihmeet olivat tunnusomaisia Elisan palvelustehtävässä, ja myös hän saarnasi maailman syntejä vastaan. Molemmat profeetat seisoivat yksin tuon ajan uskonnollisia organisaatioita vastaan. Satoja vuosia myöhemmin tuo sama henki palasi maan päälle Johannes Kastajassa. Profeetta Malakia ennusti, että Elia palaisi esittelemään Herran: *”Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien minun eteeni...”* (Mal. 3:1). Johannes Kastaja, kuten odottaa saattaa, kutsui Jumalan lapsia parannuksen tekoon. Kuten Elia, hän saarnasi kuningasta ja nykyaikaisia uskonnollisia organisaatioita vastaan. Herra Jeesus vahvisti, että Johannes Kastaja oli tuo Malakia 3:n profeetta, Matteuksen evankeliumissa (11:10): *”Sillä tämä on se, josta on kirjoitettu: ’Katso, minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, ja hän on valmistava tiesi sinun eteesi.’”* Luukas 1:17 sanotaan, että Elian (Eliaan) henki tulisi olemaan Johannes Kastajassa, *”Ja hän käy hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa, kääntääksensä isien sydämet lasten puoleen.”* Mutta huomaa, että Malakia 4:n toinen osa jäi yhä täyttämättä: *”...ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata kirouksella.”* Tuo osa Kirjoituksista tulee täyttymään ennen Kristuksen toista tulemusta.

Kaksi tuhatta vuotta Johannes Kastajan jälkeen, on jälleen tullut aika Elian hengen palata maan päälle.

Tuo hetki on tullut! Tässä ajassa me olemme nähneet Elian hengen palaavan. Hän uhmasi nykyaikaista kirkkokunnallista järjestelmää. Hän seisoi maailman syntejä vastaan. Hän teki lukemattomia merkkejä ja ihmeitä. Hän saarnasi raamattua sanasta sanaan 1. Mooseksen kirjasta Ilmestyskirjaan. Malakia 4:n

profeetta tuli niin kuin oli luvattu, ja hän toi Sanoman Kaikkivaltiaan Jumalan Valtaistuimelta. Tuon profeetan nimi on **William Marrion Branham**. Me kutsumme häntä ”veli Branhamiksi.”

”William Branham, jota rakastin ja jonka uskoin olevan Jumalan profeetta.” Oral Roberts, maailmankuulu evankelista ja Oral Roberts Universityn perustaja.

”William Branham tuli luoksemme Jumalan profeettana ja näytti meille 20. vuosisadalla tarkallensa ne samat asiat, jotka näytettiin meille evankeliumeissa...Jumala on vierailut kansansa parissa, sillä suuri profeetta on noussut keskeltämme.” Tri. T.L. Osborn, helluntailainen evankelista ja taitava kirjailija.

”Ennen kuin hän rukoili jonkun henkilön puolesta, hän kertoi tarkkoja yksityiskohtia tuon henkilön vaivoista, ja myös yksityiskohtia heidän elämästään – kotikaupungistaan, toimistaan – jopa heidän lapsuudessaan. Branham ei kertaakaan tehnyt virhettä tiedon sanassa kaikkina niinä vuosina, joina olin hänen kanssaan. Minun tapauksessani, se käsittää tuhansia tapauksia.” Ern Baxter, evankelista, Branham Kampanjoiden manageri seitsemän vuoden ajan, ja yksi British New Church Movementin alkuperäisistä johtajista.

Sen jälkeen kun Herra Jeesus Kristus vaelsi maan päällä, ei kukaan ihminen ole vaikuttanut maailmaan niin perusteellisella tavalla. Vaatimattomasta alusta yhden huoneen mökissä Kentuckyn kukkuloilla, Amarilloon Texasiin, missä Herra otti hänet Kotiin, hänen elämänsä leimasivat yliluonnolliset tapahtumat. Herran Enkelin johtamana, vuonna 1946, veli Branhamin palvelustehtävä tuotti kipinän, joka sytytti palamaan suurten parantumisherätysten aikakauden, joka pyyhkäisi yli Amerikan ja koko maailman. Tänäkin päivänä kristityt historioitsijat tunnustavat hänet 1950-luvun parantumisherätyksen ”isäksi” ja ”edelläkävijäksi”,

herätyksen, joka muutti helluntaikirkkoa ja lopulta sai aikaan karismaattisen liikkeen synnyn, joka tänä päivänä vaikuttaa lähes jokaisessa protestanttisessa kirkkokunnassa. Kirkkokunnat kuitenkin tyypillisesti väheksyvät hänen opetuksiaan ja kieltävät hänen saamansa tehtävän.

Minne tahansa hän meni, Jumala todisti, että veli Branham on profeetta tälle sukupolvelle. Aivan kuten Jobille, Jumala puhui hänelle pyörretulessa. Kuten Moosesta, tulipatsaan nähtiin johtavan häntä. Kuten Miikaa, papisto herjasi häntä. Kuten Elia, hän oli erämaan mies. Kuten Jeremia, hän sai tehtävän Enkeliltä. Kuten Daniel, hän näki näkyjä tulevaisuudesta. Kuten Herra Jeesus, hän tiesi sydänten salaisuudet. Ja kuten Paavali, hän paransi sairaita.

Herra on jälleen vierailut kansansa keskuudessa profeetan kautta. Historian pimeimmässä ajassa, missä moraali on vajonnut ennennäkemättömiin syvyyksiin ja joukkotuhoaseet hämöttävät horisontissa, vaatimaton mies lähetettiin Jumalan läsnäolosta kutsumaan kuolevaa ihmiskuntaa katumukseen.

Rakastettu opetuslapsi Johannes kirjoitti Herrasta Jeesuksesta:

On paljon muutakin, mitä Jeesus teki; ja jos se kohta kohdalta kirjoitettaisiin, luulen, etteivät koko maailmaan mahtuisi ne kirjat, jotka pitäisi kirjoittaa. Amen. (Joh. 21:25)

Sama voidaan sanoa veli Branhamin elämästä. Hänen saarnojaan on äänitetty yli 1200, ja niillä on tuhansia tarinoita tämän urhoollisen miehen elämästä. Kuitenkin me jatkuvasti kuulemme uusia todistuksia hänen vaikutuksestaan miljooniin ihmisiin. Tämä kirjanen ei voisi koskaan edes päällisin puolin kertoa siitä vaikutuksesta, joka tällä Jumalan miehellä oli maailmaan.

ALKU

”Kun synnyin pienessä Kentuckylaisessa mökissä, Herran Enkeli tuli ikkunaan ja seiso siellä. Siellä oli Tulipatsas.”

Päivänkoitto alkoi juuri tunkeutua kylmän huhtikuun taivaan lävitse. Ainoa puinen ikkuna avautui päästääkseen aamuauringon tuohon pikkuiseen yhden huoneen mökkiin. Punarinta, joka seiso ikkunan vieressä, tuntui olevan erityisen innoissaan tänä aamuna, ja se lauloi koko voimallaan. Sisällä mökissä nuori Charles Branham laittoi kätensä uusien haalareidensa taskuun ja katsoi 15-vuotiasta vaimoan. ”Me annamme hänelle nimeksi William,” isä sanoi.

Ikkunaan tuli ylikuonnollinen Valo. Valo liikkui huoneen läpi ja leijui sängyn päällä, jossa vauva oli juuri syntynyt. Tämä oli sama Valo, joka toi hebrealaislapset ulos Egyptistä. Tuo sama Valo oli Se, joka kohtasi Paavalin matkallaan Damaskokseen. Ja Se johtaisi tätä pientä vauvaa kutsumaan Kristuksen Morsiamen ulos maailmasta. Tuo Valo ei ollut mikään muu kuin Herran Enkeli, Tulipatsas; ja Se oli jälleen kerran ilmestynyt ihmisille.

Ja siellä, tuossa pienessä hirsimökissä, huhtikuun 6. päivän aamuna, kättilö avasi ikkunan, niin että valo voisi loistaa sisälle, antaen äidin ja isän nähdä, miltä näytin. Sitten noin tynnyksen kokoinen Valo tuli kieppuen ikkunan lävitse. Se pyöri ympäriinsä siellä, missä olin ja meni sängyn ylle. Useat vuoriston ihmiset seisoivat siellä. He itkivät.

William Branhamin syntymäpaikka, Burkesville, KY.

Tuo vaatimaton koti oli eteläisen Kentuckyn kukkuloilla, lähellä Burkesvillen pientä kaupunkia. Päivämäärä oli huhtikuun 6. vuonna 1909. Vauva oli ensimmäinen kymmenestä lapsesta, jotka syntyivät Charles ja Ella Branhamille.

Ei mennyt kauaa ennen kuin Herran Enkeli vieraili nuoren William Branhamin luona jälleen.

Hänen ollessaan lapsi, Enkeli puhui hänelle sanoen, että hän asuisi lähellä New Albany-nimistä kaupunkia. Hän meni sisälle taloon ja kertoi äidilleen, mitä oli juuri tapahtunut. Kuten kuka tahansa äiti, hän ei antanut paljoakaan arvoa kertomukselle, ja laittoi pojan sänkyyn rauhoittaakseen tämän nuoria hermoja. Kaksi vuotta myöhemmin, hänen perheensä muutti Jeffersonvilleen, Indianaan, vain muutaman mailin päähän eteläisen Indianan kaupungista, New Albanysta.

Muutamaa vuotta myöhemmin Enkeli puhui jälleen nuorelle profeetalle. Oli hiljainen syyskuun päivä, lämpimän auringon paistaessa värikkäiden syslehtien lävitse. Nuorukainen nilkutti kantaessaan kahta vesiämpäriä polkua pitkin. Maissintähkä oli sidottu

hänen loukkaantuneen varpaansa alle, pitämään sen irti maasta. Hän istui lepäämään korkean poppelipuun varjoon. Kyynelet valuivat hänen silmistään hänen itkiessään epäonneaan: hänen ystävänsä nauttivat olostaan paikallisella kalapaikalla, ja hän joutui kantamaan vettä isälleen. Yhtäkkiä tuuli alkoi pyöriä puussa hänen yläpuolellaan. Hän pyyhki silmänsä ja nousi seisomaan. Hän kuuli äänen, kuinka lehdet kahisivat tuulessa...mutta tuulta ei ollut. Hän katsoi ylös ja noin puolivälissä poppelipuuta, jokin pyöritti kuivia lehtiä.

Yhtäkkiä Ääni puhui: ”Älä juo tai tupakoi tai turmele ruumistasi millään tavalla, sillä sinulle on työ tehtävänä, kun tulet vanhemmaksi.” Pelästynyt seitsemänvuotias poika tiputti ämpärinsä ja juoksi äitinsä luo.

Kuten profeetta Samuelille, Jumala oli jälleen puhunut lapselle.

Muutamaa viikkoa myöhemmin, hän oli leikkimässä marmorikuulilla nuoremman veljensä kanssa. Erikoinen tunne valtasi hänet. Hän katsoi Ohio-joelle ja näki kauniin sillan. Kuusitoista miestä putosi kuolemaansa rakennettaessa siltaa joen yli. Nuori profeetta oli nähnyt ensimmäisen näkynsä. Hän kertoi äidilleen ja äiti kirjoitti ylös pojan kertomuksen. Vuosia myöhemmin, 16 miestä putosi kuolemaansa, kun Second Streetin silta Louisvillissä, Kentuckyssä rakennettiin Ohio-joen yli.

Jumala näytti hänelle näkyjä tulevaisuudesta. Ja kuten profeetat ennen häntä, nuo näyt eivät koskaan pettäneet.

NUORUUSVUODET

Läpi elämänsä, veli Branham kaipasi olla erämaassa. 18-vuotiaana, hän lähti Indianasta mennäkseen jylhille läntisille vuorille. Hänen oleskelunsa Arizonassa ei kestänyt kauaa, ennen kuin hän oli pakotettu palaamaan.

Eräänä päivänä päätin, että olin löytänyt keinon päästä eroon tuosta kutsusta. Lähdin länteen työskennelläkseni karjatilalla. Ystävä, Jumala on aivan yhtä suuri siellä, kuin missä tahansa muuallakin. Toivottavasti hyödyt minun kokemuksestani. Kun Hän kutsuu sinua, vastaa Hänelle.

Eräänä syyskuuisena aamuna vuonna 1927, kerroin äidilleni, että olin menossa telttamatkalle Tunnel Milliin, joka on noin neljäntoista mailin päässä Jeffersonvillestä, missä asuimme tuohon aikaan. Olin jo suunnitellut matkaa Arizonaan joidenkin ystävien kanssa. Kun äiti kuuli minusta jälleen, en ollut Tunnel Millissä vaan Phoenixissä, Arizonassa, paeten Rakkauten Jumalaa. Karjatilalla elämä oli hyvää jonkin aikaa, mutta pian se menetti hohtonsa, kuten mikä tahansa muukin maailman huvitus. Mutta saanen sanoa täällä, Ylistys Jumalalle, että kokemus Jeesuksen kanssa tulee suloisemmaksi ja suloisemmaksi koko ajan eikä koskaan vanhene. Jeesus antaa täydellisen rauhan ja lohdun aina.

Monta kertaa olen kuullut, kuinka tuuli puhaltaa korkeiden mäntyjen välissä. Tuntui kuin olisin kuullut Hänen Äänensä kutsuvan metsässä sanoen: "Adam, missä sinä olet?" Tähdet näyttivät olevan niin lähellä, että voisit poimia ne käsilläsi. Jumala tuntui olevan niin lähellä.

Yksi asia tuossa maassa ovat nuo tiet erämaassa. Mikäli milloinkaan lähdet pois tieltä, eksyt niin helposti. Monta kertaa turistit näkevät pieniä erämaakukkia ja menevät pois valtatieltä poimiakseen niitä. He joutuvat harhateille erämaahan ja eksyvät ja

joskus kuolevat janoon. Samoin on kristittyjen laita – Jumalalla on valttie. Hän puhuu siitä Jesajan kirjan 35. luvussa. Sitä kutsutaan ”Pyhyyden valttieksi.” Monta kertaa maailman pienet huvitukset vetävät sinua pois valttieltä. Sitten olet kadottanut kokemuksesi Jumalan kanssa. Joskus erämaassa, kun olet eksynyt, näkyy kangastus. Ihmisille, jotka ovat kuolemaisillaan janoon, kangastus on joki tai järvi. Monta kertaa ihmiset juoksevat niiden perässä ja syöksyvät niihin huomatakseen vain, että he kylpevät kuumassa hiekassa. Joskus saatana näyttää sinulle jotakin, jonka hän sanoo olevan hauskaa. Se on vain kangastus, se on jotakin, mikä ei ole todellista. Jos kuuntelet sitä, tulet huomaamaan, että kokoat vain murheita pääsi päälle. Jätä hänet huomiotta, rakas lukija. Usko Jeesukseen, joka antaa elävää vettä niille, jotka isoavat ja janoavat.

Eräänä päivänä sain kirjeen kotoa, jossa kerrottiin, että yksi veljistäni oli todella sairas. Kysä oli Edwardista, joka oli minusta seuraava. Tietenkään en ajatellut, että se olisi vakavaa, niinpä uskoin, että hän paranisi. Mutta eräänä iltana, muutama päivä myöhemmin, kun olin tulossa kaupungista, kulkiessani ruokasalin lävitse karjatilalla, näin paperin pöydällä. Otin sen käsiini. Siinä luki: ”Bill, tule pohjoiselle laitumelle. Hyvin tärkeää.” Luettuani merkinnän eräs ystäväni ja minä kävelimme tuonne laitumelle. Ensimmäinen henkilö, jonka tapasin, oli vanha ratsupoliisi, joka työskenteli karjatilalla. Hänen nimensä oli Durfy, mutta kutsuimme häntä ”Papaksi.” Hänellä oli surullinen ilme kasvoillaan, kun hän sanoi: ”Billin poika, minulla on huonoja uutisia sinulle.” Samaan aikaan työnjohtaja lähestyi kävellen. He kertoivat minulle, että sähkösanoma oli juuri saapunut, kertoen veljeni kuolemasta.

Rakas ystäväni, hetkeen en pystynyt liikkumaan. Se oli ensimmäinen kuolema perheessämme. Mutta haluan sanoa, että ensimmäinen asia, jota ajattelin,

oli se, että oliko hän valmis kuolemaan. Kääntyessäni ympäri ja katsoessani keltaisen prerian ylitse, kyynelöt valuivat poskillani. Kuinka muistinkaan sen, miten me olimme kamppailleet yhdessä, ollessamme pikkupoikia, ja kuinka vaikeaa meillä oli ollut.

Menimme kouluun tuskin tarpeeksi ruokaa mukanaamme. Varpaamme tulivat kengistämme ulos, ja meidän täytyi pitää vanhoja takkeja kaulaan saakka napitettuina, sillä meillä ei ollut paitaa päällämme. Kuinka muistankaan myös erään päivän, kun äiti laittoi vähän popcornia pieneen sarkoon lounaaksi. Emme syöneet muiden lasten kanssa. Meillä ei ollut varaa sellaiseen ruokaan kuin heillä. Me aina livahdimme kukkulan yli ja söimme siellä. Muistan tuon päivän, kun meillä oli popcornia, meidän mielestämme se oli suurta herkkua. Niinpä varmistaakseni, että saisin osani, menin ennen puoltapäivää, ja otin hyvän kourallisen ennen kuin veljeni sai osansa.

Sitten seisoessani siellä, katsoen tuota auringon paahtamaa preriaa, ajattelin kaikkia noita asioita, ja halusin tietää, oliko Jumala ottanut hänet parempaan paikkaan. Jälleen kerran Jumala kutsui minua, mutta kuten tavallista, yritin torjua sen.

Valmistauduin palaamaan kotiin hautajaisia varten. Kun pastori McKinny Port Fultonin seurakunnasta, mies, joka on kuin isä minulle, saarnasi hautajaisissa, hän mainitsi, että: "Täällä on ehkä joku, joka ei tunne Jumalaa, jos niin on, vastaanota Hänet nyt." Oi kuinka tartuin lujasti kiinni tuolistani, Jumala käsitteli minua jälleen. Rakas lukija, kun Hän kutsuu, vastaa Hänelle.

En koskaan unohda, kuinka vanha isä- ja äitiraukka itkivät hautajaisten jälkeen. Halusin palata länteen, mutta äiti anoi minua niin kovasti jäämään, että lopulta suostuin jäämään, jos löytäisin työtä. Pian sain töitä Indianan Public Service Companylta.

Noin kaksi vuotta myöhemmin testatessani mittareita mittariverstaassa Gas Worksissa, New Albanyssa, sain liikaa kaasua ja kärsin siitä viikkoja. Kävin kaikilla

tuntemillani lääkäreillä. En saanut mitään helpotusta. Kärsin happamasta vatsasta kaasun vaikutusten seurauksena. Tilani huononi koko ajan. Minut vietiin asiantuntijalle Louisvilleen, Kentuckyyn. Lopulta he sanoivat, että kyse oli umpilisäkkeestäni, ja he sanoivat, että minut pitäisi leikata. En voinut uskoa sitä, sillä en ollut tuntenut koskaan kipua kyljessäni. Lääkärit sanoivat, etteivät voisi tehdä mitään muuta puolestani, ennen kuin olin ollut leikkauksessa. Lopulta suostuin siihen, mutta vaadin, että se tehtäisiin paikallispuudutuksessa, jotta voisin seurata toimenpidettä.

Oi, halusin vierelläni seisovan jonkun, joka tunsu Jumalan. Uskoin rukoukseen, mutta en voinut rukoilla. Niinpä sananpalvelija E n s i m m ä i s e s t ä Baptistikirkosta tuli kanssani leikkaussaliin.

Kun he veivät minut l e i k k a u s p ö y d ä l t ä vuoteeseeni, tunsin heikkeneväni ja heikkeneväni kaiken aikaa. Sydämeni tuskin löi. Tunsin kuoleman

ylläni. Hengitykseni lyheni kaiken aikaa. Tiesin tulleeni tieni päähän. Oi ystävä, odota kunnes kerran joudut sinne, silloin ajattelet monia tekemiäsi asioita. Tiesin, etten ollut koskaan tupakoinut, juonut, eikä minulla ollut mitään epäpuhtaita tapoja, mutta tiesin, etten ollut valmis kohtaamaan Jumalaani.

Ystäväni, jos olet ainoastaan kylmä, muodollinen seurakunnan jäsen, tiedät silloin, kun kohtaat loppusi, että et ole valmis. Niinpä jos se on kaikki, mitä tiedät Jumalastani, pyydän sinua juuri tässä menemään polvillesi, ja pyytämään Jeesusta antamaan sinulle uudestisyntymisen kokemuksen, niin kuin Hän kertoi

Nikodeemukselle Johanneksen evankeliumin 3. luvussa, ja oi kuinka ilokellot alkavat soida. Ylistys Hänen Nimelleen.

Sairaalahuoneessa tuli pimeämpää, aivan kuin se olisi ollut suuressa metsässä. Saatoin kuulla, kuinka tuuli puhalsi lehtien lävitse, ja kuitenkin tuntui kuin se olisi kaukana metsässä. Olet ehkä kuullut tuulen henkäyksen puhaltavan lehtiä, tullen lähemmäksi ja lähemmäksi sinua. Ajattelin: "No, tämä on kuolema tulossa hakemaan minua." Oi! Sieluni oli kohtaamassa Jumalan, yritin rukoilla, mutta en pystynyt.

Tuuli tuli lähemmäksi, äänekkäämpänä ja äänekkäämpänä. Lehdet rapisivat ja siinä samassa, olin mennyt.

Silloin näytti, että olin jälleen pieni paljasjalkainen poika, seisomassa tuolla kujalla, tuon saman puun alla. Kuulin tuon saman Äänen, joka oli sanonut: "Älä koskaan juo tai tupakoi." Ja lehdet jotka kuulin, olivat nuo samat lehdet, jotka kahisivat tuossa puussa tuona päivänä.

Mutta tällä kertaa Ääni sanoi: "Minä kutsuin sinua, ja sinä et mennyt." Se toistui kolmannen kerran.

Silloin sanoin: "Herra, jos se olet Sinä, salli minun mennä takaisin maan päälle, ja minä saarnaan Sinun evankeliumiasi talojen katoilta ja kadunkulmista. Kerron kaikille siitä!"

Kun näky väistyi, huomasin, etten koskaan ollut voinut paremmin. Kirurgini oli yhä rakennuksessa. Hän tuli ja tarkasti minut ja oli yllätynyt. Hän näytti siltä, kuin olisi ajatellut minun kuolleen, sitten hän sanoi: "En ole kirkossa käyvä mies, vastaanottoni on niin suuri, mutta tiedän, että Jumala on vierailut tämän pojan luona." En tiedä, miksi hän sanoi sen. Kukaan ei ollut sanonut mitään siitä. Jos olisin silloin tiennyt sen, mitä tiedän nyt, olisin noussut tuosta sängystä huutaen ylistystä Hänen Nimellensä.

Muutaman päivän jälkeen sain palata kotiin, mutta olin yhä sairas ja jouduin pitämään silmälasia silmilläni hajataiton tähden. Pääni tärisi, jos katsoin jotakin hetkenkään ajan.

Aloin hakemaan ja etsimään Jumalaa. Menin seurakunnasta toiseen, yrittäen löytää jonkun paikan, jossa olisi vanhanaikainen alttarikutsu. Surullista oli, että en löytänyt yhtään.

Sanoin, että jos joskus olisin kristitty, olisin todella sellainen. Eräs sananpalvelija, joka kuuli minun sanovan niin, sanoi: "Nyt, Billy-poika, sinä olet menossa fanaattisuuteen." Sanoin, että jos minulla koskaan olisi uskonto, halusin tuntea sen tulevan, aivan kuten opetuslapset olivat tunteneet.

Oi, ylistys Hänen Nimelleen. Sain uskonnon myöhemmin ja minulla yhä on se, ja Hänen avullaan pidän sen aina.

Eräänä iltana kaipasin niin paljon Jumalaa ja todellista kokemusta, että menin vanhaan vajaan talon taakse, ja yritin rukoilla. En tiennyt silloin kuinka rukoilla, niinpä aloin vain puhua Hänelle, niin kuin puhuisin kenelle tahansa muulle. Siinä samassa Valo tuli tuohon vajaan, ja se muodosti ristin, ja Ääni ristiltä puhui minulle kielellä, jota en ymmärtänyt. Sitten se meni pois. Olin haltioitunut. Kun tulin jälleen itseeni, rukoilin: "Herra, jos se olit Sinä, ole kiltti ja tule ja puhu minulle uudelleen." Olin lukenut raamattuani siitä lähtien, kun olin palannut sairaalasta, ja olin lukenut 1. Johanneksen kirjeen 4. luvusta "Rakkaani, älkää jokaista henkeä uskoko, vaan koetelkaa henget, ovatko ne Jumalasta."

Tiesin, että henki oli ilmestynyt minulle, ja rukoillessani se ilmestyi jälleen. Sitten minusta tuntui kuin tuhat paunaa olisi nostettu sielultani. Hyppäsin ylös ja juoksin taloon, ja tuntui kuin olisin juossut ilmassa.

Äiti kysyi: "Bill, mitä sinulle on tapahtunut?" Vastasin: "En tiedä, mutta minusta tuntuu todella hyvältä ja

kevyeltä.” En voinut jäädä taloon kauemmaksi aikaa. Minun täytyi päästä ulos ja juosta.

Silloin tiesin, että jos Jumala haluaa minun saarnaavan, Hän parantaisi minut. Niinpä menin seurakuntaan, joka uskoi öljyllä voiteluun ja parain välittömästi. Silloin ymmärsin, että opetuslapsilla oli jotain, mitä suurimmalla osalla sananpalvelijoista ei ole tänä päivänä. Opetuslapset oli kastettu Pyhällä Hengellä, ja niin he saattoivat parantaa sairaita ja tehdä suuria ihmeitä Hänen nimessään. Niinpä aloin rukoilla Pyhän Hengen kastetta, ja sain sen.

Eräänä päivänä, noin kuusi kuukautta myöhemmin, Jumala antoi minulle sydämeni kaipauksen. Hän puhui minulle suuressa Valossa, käskien minun mennä saarnaamaan ja rukoilemaan sairaiden puolesta, ja Hän parantaisi heidät, oli heidän tautinsa mikä tahansa. Aloin saarnata ja tehdä sitä, mitä Hän käski minun tehdä. Oi ystävä, en voi alkaa kertoa sinulle kaikkea, mitä on tapahtunut: sokeat silmät ovat avenneet. Rammat kävelleet. Syövät ovat tulleet parannetuiksi ja kaikkinaisia ihmeitä on tehty.

Eräänä päivänä Spring Streetin alapäässä, Jeffersonvillessä, Indianassa, kahden viikon herätyskokousten jälkeen, olin kastamassa 130

ihmistä. Se oli kuuma elokuun päivä, ja läsnä oli noin 3000 ihmistä. Olin kastamaisillani 17. henkilöä, kun aivan yhtäkkiä kuulin tuon hiljaisen, pienen Äänen jälleen, ja se sanoi: "Katso ylös." Taivas oli kuin vaskea tuona kuumana elokuun päivänä. Meillä ei ollut satanut noin kolmeen viikkoon. Kuulin tuon Äänen jälleen, ja sitten uudelleen kolmannen kerran se sanoi: "Katso ylös."

Katsoin ylös ja taivaalta tuli suuri kirkas tähti, jonka olin nähnyt monta kertaa aiemmin, mutta josta en ollut kertonut teille. Monta kertaa olin kertonut ihmisille sen ilmestymisestä, ja he vain nauroivat ja sanoivat: "Bill, sinä kuvittelet sen. Tai ehkä näit unta." Mutta ylistys Jumalalle, tällä kertaa Hän näytti itsensä näkyvästi kaikille, sillä se tuli niin lähelle minua, etten voinut edes puhua. Kun muutama sekunti oli kulunut, minä huusin, ja monet ihmiset katsoivat ylös ja näkivät tuon tähden aivan minun ylläni. Jotkut pyörtivät, kun taas toiset huusivat, ja toiset juoksivat pois. Sitten tuo tähti palasi taivaalle ja kohta, johon se meni, oli noin viidentoista jalan kokoinen neliö, ja tämä kohta jatkoi liikkumistaan ja pyörimistään, tai aivan kuin aallot olisivat vöyryneet siinä. Tähän kohtaan oli muodostunut pieni valkoinen pilvi, ja tämä pieni pilvi vastaanotti tuon tähden.

Kuten Johannes Kastaja, profeetta vahvistettiin kastevedessä.

Näyt jatkuivat. Hänen pappiskollegansa sanoivat, että hänen näkynsä eivät olleet Jumalalta. Hänelle sanottiin, että hän oli pahan hengen riivaama. Tämä vaivasi häntä kovasti. Taakasta tuli liian raskas kantaa, niinpä hän meni erämaahan etsimään Jumalan tahtoa. Hän oli niin sitoutunut, että vannoi, ettei palaisi ilman vastausta. Eräässä vanhassa turkismetsästäjän mökissä Herran Enkeli antoi hänen tehtävänsä. Enkeli muun muassa kertoi hänelle: "Jos saat ihmiset uskomaan itseäsi ja olemaan vilpittömiä, kun rukoulet, mikään ei kestä rukoustesi edessä, ei edes syöpä."

Kaikki epäilykset haihtuivat. Nyt hänellä oli tehtävä ja hän astui rohkeasti eteenpäin. Parantumisherätys oli alkanut.

Sadattuhannet osallistuivat Branham-kampanjoihin. Tuhansia parannettiin Herran Jeesuksen Kristuksen Nimessä. Pian muita evankelistoja seurasi veli Branhamia, kuten Oral Roberts, T.L. Osborn ja A.A. Allen, ja he alkoivat omat parantamisherätyksensä. Herra antoi siunaustensa sataa ennennäkemättömällä tavalla. Jeesuksen Kristuksen parantava käsi oli jälleen kerran koskettanut kansaansa.

”Olen usein itkenyt ilosta Jumalan viimeaikaisesta lahjasta seurakunnalle, rakkaasta veljestämme, William Branhamista, ja hänen ihmeellisestä parantamisen lahjastaan. Tässä on tapaus, jossa Jumala tekee monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme (Ef. 3:20), sillä minä en ole koskaan nähnyt tai lukenut mistään, mikä vastaisi William Branhamin parantamispalvelustehtävää.”

Rev. F.F. Bosworth, maailmankuulu evankelista ja yksi Assemblies Of God-kirkkokunnan, samoin kuin nykyaikaisen helluntailiikkeen perustajista.

”Erään kerran me katsoimme, kun hän puhui miehelle, joka makasi kenttävuoteella. Aluksi mieheltä ei tullut minkäänlaista älyllistä vastausta. Sitten vieressä seisovalta vaimolta tuli selitys, että mies ei ollut vain kuolemassa syöpään, vaan hän oli myös kuuro eikä voinut kuulla mitä sanottiin.

Veli Branham sanoi silloin, että miehen olisi tarpeellista saada kuulonsa, jotta hän voisi opastaa tätä koskien syövästä parantumista. Rukoiltiin hetken aikaa. Yhtäkkiä mies saattoi kuulla! Suuret kyynelet valuivat tuon miehen poskia pitkin, miehen, joka oli koko illan ollut niin ilmeeton ja tunteeton. Hän kuunteli suurella mielenkiinnolla, kun hänelle kerrottiin, että hän oli vapautettu syövästään.”

Rev. Gordon Lindsay, kokenut kirjailija, sananpalvelija ja Kristus Kansakunnille – instituutin perustaja.

"Veli Branham sanoi: 'Kongressin jäsen on parantunut.' Sydämeni hypähti. Astuin esiin ja vastaanotin Herran parantajanani. Laskin kainalosauvani syrjään... ja taivas laskeutui alas!"

William D. Upshaw, Yhdysvaltain kongressin jäsen (1919-1927), Yhdysvaltojen presidenttiehdokas vuonna 1932. Rampautunut lapsena putoamisen johdosta, joka mursi hänen selkänsä. Hän oli 84-vuotias parantuessaan täydellisesti veli Branhamin rukoiltua, oltuaan raajarikkona 66 vuotta. Hän ei enää koskaan elämänsä aikana tarvinnut pyörätuolia tai kainalosauvoja.

"Olin maannut selälläni kahdeksan vuotta ja yhdeksän kuukautta tuberkuloosin tähden, ja lääkärit olivat jo luopuneet toivosta suhteeni. Painoin vaivoin 50 paunaa, ja näytti siltä kuin kaikki toivo olisi mennyt. Sitten Jeffersonvillestä, Indianasta, tuli Rev. WM Branham näyn perusteella, jonka hän oli nähnyt karitsasta, joka oli jäänyt kiinni erämaahan, ja joka huusi 'Milltown,' kaupunki, jossa minä asun. Veli Branham ei ollut koskaan ollut täällä tai tuntenut täältä ketään. Tullessaan sisälle, hän laski kätensä päälleni ja rukoili, huutaen avukseni rakkaan Herramme Jeesuksen Nimeä. Jokin tuntui ottavan kiinni minusta, ja siinä samassa olin ylhäällä kiittäen Jumalaa Hänen parantavasta voimastaan. Olen nyt pianonsoittaja baptistikirkossa täällä."

Georgia Carter, Milltown Indiana, parantui parantumattomasta tuberkuloosista vuonna 1940, eikä hän enää koskaan kärsinyt tuosta taudista. Hän edustaa kymmeniä tuhansia ihmisiä, jotka ovat parantuneet veli Branhamin palvelustehtävän kautta, ja jotka yhä tänään ovat parannettuja.

TULIPATSAS

Veli Branham usein kuvailee Tulipatsasta, joka vahvisti hänen palvelustehtävänsä. Se oli läsnä hänen syntymässään, tuhannet näkivät sen Ohio joen rannalla, ja se näytti seuraavan häntä kaikkialle. Vuonna 1950 Herra antoi sekä uskoville että uskosta osattomille yhtäläisen ehdottoman varman todisteen, että tämä Tulipatsas oli profeetan kanssa.

Tuo ilta oli väittelyn verhoama Sam Houston Coloseumissa. Veli Branham johti parantumisherätystä, joka oli pyyhkäisemässä yli maan. Herran Jeesuksen siunaukset satoivat kaatamalla hengellisten vehnäpeltojen ylle. Mutta suuret merkit ja ihmeet eivät tulleet ilman kritiikkiä. Niin kuin aina, vihollinen nosti esiin vastustajia. Nämä kaksi voimaa kohtasivat Houstonissa, Texasissa, ja itse Herran Enkeli tuli alas käymään taistelua.

Tuhansia oli jo läsnä todistaakseen niistä lukemattomista ihmeistä, jotka seurasivat tätä Jumalan miestä. Päivää aiemmin joukko paikallisia sananpalvelijoita haastoi profeetan väittelyyn jumalallisesta parantumisesta, mutta haasteeseen tarttui profeetan uskollinen vanha toveri, pastori F.F. Bosworth. Monien epäilijöiden puolesta taisteli paikallinen baptistisaarnaaja ja jumalallisen parantumisen äänekäs kriitikko. Tuleva väittely vuodettiin sanomalehdille, jotka pian julkaisivat otsikot: *"Teologinen rähinä nousee tänään kello 7 illalla Sam Houston Coloseumissa."*

Epäilijät palkkasivat ammattivalokuvaajan, Ted Kippermanin Douglas studioilta, dokumentoimaan väittelyn. Tuona iltana otettiin valokuvia, joissa veli Bosworth seisoivat vaatimattomasti epäilijän poseeratessa uhkailevissa asennoissa; yhdessä niistä sormi työnnettynä tuon nöyrän vanhan miehen kasvoille.

Kun väittely alkoi, pastori Bosworth nopeasti todisti jumalallisen parantumisen varmuuden raamatullisilla todisteilla ja sitten, jotta asiasta ei jäisi epäilystäkään, hän pyysi kaikkia niitä, jotka olivat parantuneet sairauksistaan, nousemaan seisomaan. Tuhannet nousivat jaloilleen. Sen jälkeen kun ne, jotka olivat parantuneet, istuutuivat, pyysi hän kaikkia niitä nousemaan seisomaan, jotka olivat parantuneet jumalallisen parantumisen kautta, ja olivat tämän miehen kirkkokunnan jäseniä. Kolme sataa seurakunnan jäsentä nousi ylpeästi osoittamaan sitä armoa, jota Herra Jeesus oli osoittanut heille.

Sitten tuli epäilijän haaste. ”Tulkoon tuo jumalallinen parantaja esiin. Esiintyköön hän.” Veli Bosworth teki selväksi, että ainoastaan Jeesus oli ainoa jumalallinen Parantaja, mutta epäilijän vuodatus jatkui. Lopulta veli Bosworth kutsui veli Branhamin puhujalavalle. Hän vastaanotti kutsun kannustushuutojen keskellä.

Profeetta, Pyhän Hengen täyttämänä, antoi seuraavan vastauksen:

Minä en voi parantaa ketään. Tämän minä sanon. Kun olin vastasyntynyt vauva Kentuckyn osavaltiossa, oman rakkaan äitini mukaan, ja mikä on vahvistettu elämäni aikana, Valo tuli tuon pienen mökin huoneeseen, missä ei ollut lattiaa eikä edes ikkunaa, heillä oli vain pikkuinen ikkunan korvike siellä, kuin pieni ovi, ja he työnsivät sen auki noin kello viisi aamulla, ja tämä Valo pyöri sisään juuri kun aamu oli sarastamassa. Siitä lähtien Se on ollut kanssani. Se on Jumalan Enkeli. Hän kohtasi minut henkilökohtaisesti

muutama vuosi sitten. Läpi elämäni Hän kertoi minulle asioita, joita on tapahtunut, ja olen kertonut ne juuri niin, kuin Hän kertoi minulle. Ja haastan kenet tahansa, missä tahansa, menemään siihen kaupunkiin, missä kasvoin, tai minne tahansa muualle, että en ole sanonut Herran Nimessä mitään muuta kuin sen, mikä on tapahtunut juuri niin kuin sen on sanottu tapahtuvan.

Hänen sanottuaan nuo sanat, Pyhä Henki lankesi puhujanlavalle, ja tuo jännittynyt valokuvaaja nappasi kuvan. Veli Branham lähti puhujanlavalta sanoen yksinkertaisen, mutta profeetallisen lausunnon: *”Jumala on todistava. Minä en sano enempää.”*

Herra Kippermanin työtoveri ryhtyi nopeasti kehittämään kuvia seuraavan aamun uutisia varten. Hän huomasi jotain outoa vetäessään ensimmäisen valokuvan kehitysaineesta. Se, kuten seuraavat viisi valokuvaa, olityhjä. Hän kouraisi sydäntään ja kaatui eteenpäin nostaessaan viimeistä vedosta aineesta. Siinä, tuossa viimeisessä valokuvassa, oli Tulipatsas näkyvässä muodossa Jumalan profeetan, William Marrion Branhamin, pään päällä.

Israelin lapset todistivat, kuinka Tulipatsas johdatti Moosesta, ja nykyajan ihmiset ovat todistaneet, kuinka tuo sama Tulipatsas johdattaa toista profeettaa.

Tämä valokuva annettiin nopeasti George J. Lacylle Yhdysvaltojen FBI:n käyttämälle, kyseenalaisten asiakirjojen asiantunnevalle tutkijalle, joka vahvasti valokuvan aidoksi asiantuntevan näkemyksensä mukaan. Herra Lacyn virallinen asiakirja on seuraavalla sivulla.

Tämä tapahtui kauan ennen tietokoneita tai digitaalisia kameroita, eikä sitä voitu selittää millään tieteen tuntemilla tavoilla muuten kuin, että siellä oli todellinen Valo William Branhamin pään päällä. Tänä päivänä tuo sama valokuva voidaan nähdä Yhdysvaltojen kongressin kirjastossa, maan pääkaupungissa, Washington DC:ssä.

George J. Lacy
Examiner of Questioned Documents
Shell Building
Houston, Texas

29. tammikuuta 1950

SELONTEKO JA MIELIPIDE

Koskien: Kyseenalainen negatiivi

Tammikuun 28. päivänä 1950 pastori Gordon Lindsayn pyynnöstä, joka edustaa pastori William Branhamia Jeffersonvillestä, Indianasta, vastaanotin Douglas Studioilta, 1610 Rusk Avenuelta tässä kaupungissa, 4x5 tuuman valotetun ja kehitetyn valokuvafilmin. Tämän filmin on väitetysti tehnyt Douglas Studiot pastori William Branhamista, Sam Houston Coloseumissa, tässä kaupungissa, hänen vierailunsa aikana tammikuun lopulla vuonna 1950.

PYYNTÖ

Pastori Lindsay pyysi, että teen tieteellisen tutkimuksen aiemmin mainitulle negatiiville. Hän pyysi, että määritän, jos mahdollista, onko negatiivia minun mielestäni retusoitu tai "peukaloitu" millään tavalla, filmin kehittämisen jälkeen niin, että se olisi aiheuttanut valokuuvan ilmestymisen sädekehän lailla pastori Branhamin pään ylle.

TUTKIMUS

Paljain silmin näkyvä ja mikroskooppinen tutkimus ja perehtyminen tehtiin koko pinnalle, filmin molemmin puolin, joka oli Eastman Kodak Safety Film. Filmin molemmat puolet tutkittiin suodatetun ultravioletin valon alla ja infrapunaavalokuvat tehtiin filmistä.

Mikroskooppinen tutkimus ei paljastanut filmin retusointia missään kohdassa eikä millään menetelmällä, joita käytetään kaupallisessa retusoinnissa. Mikroskooppinen tutkimus ei myöskään paljastanut mitään häiriötä kalvolla kyseessä olevassa valojuovassa tai sen ympärillä.

Ultravioletivalotutkimus ei paljastanut mitään vierasta ainetta, tai jälkiä kemiallisesta reaktiosta negatiivin kummallakaan puolella, mitkä olisivat voineet aiheuttaa valojuovan, negatiivin kehityksen jälkeen.

Infrapunavalokuva ei paljastanut mitään, mikä olisi osoittanut, että mitään retusointia olisi tapahtunut.

Tutkimus ei myöskään paljastanut mitään, mikä olisi osoittanut, että kyseessä oleva negatiivi olisi yhdistelmänegatiivi tai kahdesti valotettu negatiivi.

Mitään ei löytynyt, mikä olisi osoittanut, että kyseessä oleva valojuova olisi tullut kehitysprosessin aikana. Mitään ei myöskään löytynyt, mikä olisi osoittanut, että sitä ei olisi kehitetty asianmukaisella ja tunnetulla menetelmällä. Kirkkaasti valaistujen kohtien vertailevissa tiheyksissä ei löydetty mitään, mikä ei olisi ollut sopusoinnussa.

M I E L I P I D E

Yllä kuvatun tutkimuksen ja perehtymisen perusteella, olen ehdottomasti sitä mieltä, että tutkimukseen jätettyä negatiivia ei ole millään tavalla retusoitu, eikä se ollut yhdistelmä tai kahdesti valotettu negatiivi.

Lisäksi olen ehdottomasti sitä mieltä, että valojuovan, joka esiintyy pään yllä sädekehän muodossa, on aiheuttanut negatiiviin osuva valo.

Kunnioittavasti esittäen,

SALAISUUDET PALJASTETAAN

Veli Branhamin palvelustehtävän alussa kävi selväksi, että kirkkokunnallinen järjestelmä oli rakennettu edistämään uskonnollisia organisaatioita eikä todellista Evankeliumia. Veli Branham uskoi Raamatun Sanasta Sanaan, eikä tehnyt kompromisseja silloinkaan, kun se tarkoitti, että hänet suljettiin kollegoidensa, ystäviensä tai perheensä ulkopuolelle.

Ollessaan yhä Missionary Baptist-kirkon jäsen, hänen käskettiin vihkiä naissaarnaajia. Hän kuitenkin tunsu kirjoitukset aivan liian hyvin. 1. Timoteuksen kirje 2:12 selvästi sanoo: *"Mutta minä en salli, että nainen opettaa, tai että hän vallitsee miestänsä, vaan eläköön hän hiljaisuudessa,"* ja 1. Korinttolaiskirje 14:34 sanoo: *"Olkoot naiset vaiti teidänkin seurakunnankokouksissanne, sillä heidän ei ole lupa puhua..."* Tämä ei ollut mitenkään naisia vastaan, mutta niin Raamatussa oli kirjoitettuna tästä asiasta. Kun viimeinen uhkavaatimus esitettiin, hän ei voinut tehdä kompromissia, niinpä hän jätti kirkon.

Se ei ollut ainoa raamatunpaikka, jonka kirkkokunnat täysin jättivät huomiotta. Herra paljasti totuuden kasteesta veli Branhamille. Kuinka Jeesus saattoi käskää: *"Menkää siis ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni, kastamalla heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen,"* ja kuitenkin jokainen muistiin merkitty kastaminen Raamatussa tapahtui Jeesuksen nimessä? Apostoli Pietari käski Apostolien teoissa 2:38 **tekemään parannuksen ja ottamaan kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen.** Kirjoitukset ovat

täydellisessä ykseydessä, mutta tarvittiin profeetta paljastamaan tämä salaisuus: "Isä" ei ole nimi, "Poika" ei ole nimi eikä "Pyhä Henki" ole nimi. Aivan niin kuin yksi mies on lastensa isä, vanhempiensa poika, ja sisarustensa veli, eikä hänen nimensä siltikään ole "isä," "poika" tai "veli." Isä, Poika ja Pyhä Henki ovat Jeesuksen Kristuksen Nimen arvonimiä. Matteus 28:19 ja Apostolien teot 2:38 tulivat täydellisesti samaan linjaan.

Jopa Eedenin puutarhan alkuperäinen synti paljastettiin, ei hedelmän syömiseksi vaan joksikin paljon tuhoisammaksi. Kuinka hedelmäpalan syöminen saattoi välittömästi paljastaa Aadamille ja Eevalle, että he olivat alastomia? Siinä ei yksinkertaisesti ole järkeä. Mitä tekemistä omenalla on alastomuuden kanssa? Jumalan profeetta selvästi paljasti tämän salaisuuden.

Ketkä olivat ne enkelit, joista puhutaan Ilmestyskirjan 2. ja 3. luvussa? Heidän nimensä saattavat kuulostaa tutuilta.

Ketkä ovat ne salaperäiset ratsastajat Ilmestyskirjan 6. luvussa? Niillä on yksi tärkeä yhteinen tekijä.

Mainitaanko Yhdysvallat Ilmestyskirjassa?

Ketkä ovat nuo 144 000, jotka pelastuvat 7. luvussa?

Kuka on tuo suuri portto 17. luvussa? Hänen henkilöillisyytensä ja kaikki nämä salaisuudet paljastettiin tämän suuren Jumalan lähettämän profetan Sanomassa.

Tätä miestä ei ainoastaan seuranneet lukemattomat ihmeet, vaan Raamattuun kautta aikojen kätkeyty salaisuudet paljastettiin hänen palvelustehtävässään. Tuli selväksi, että tämä profeetta täytti muitakin raamatunpaikkoja kuin Malakia 4.

Ilmestyskirja 10:7: Vaan seitsemännen enkelin äänen päivinä, kun hän puhaltaa pasuunaan, käy

myös Jumalan salaisuus täytäntöön, niin kuin Hän on ilmoittanut palvelijoillensa profeetoille.

Ääni huutaa maailmalle, että he tulisivat ulos kirkkokunnista ja takaisin Jumalan alkuperäiseen Sanaan. Jokaisella meistä on sama mahdollisuus kuin Pietarilla, Jaakobilla ja Johanneksella oli. Meillä on mahdollisuus tulla lasketuksi Jumalan harvojen valittujen joukkoon, jotka eivät kumartaneet aikansa uskonnollisia organisaatioita.

Pyhät Kirjoitukset mainitsevat sellaisten miesten elämät ja teot, jotka kulkivat Jumalan kanssa, ja olivat niin Hänen Hengellään voideltuja, että he julistivat NÄIN SANOO HERRA, ja heidän sanansa vahvistettiin erehtymättömillä merkeillä ja ihmeillä. He olivat Jumalan profeettoja ja Jumalan ääni sukupolvelleen.

Ovatko ajat nyt erilaiset, kuin silloin kun Jeesus oli täällä? Uskonnolliset johtajat ristiinnaulitsivat hänet. Opetuslapset olivat pieni vähemmistö valtavassa uskonnollisessa järjestelmässä. Heitä julistettiin pannaan, heitä pilkattiin ja lopulta tapettiin, koska he ottivat kannan valtavirran kirkkokunnallista järjestelmää vastaan. Meitä ei ehkä tapeta uskomme tähden tänä päivänä, mutta meitä varmastikin vainotaan. Aivan kuten fariseukset ja saddukeukset, he eivät voi kieltää niitä ihmeitä, jotka seurasivat veli Branhamin palvelustehtävää, niinpä he turvautuvat toisenlaisiin hyökkäyksiin. Saatat kuulla, että hän oli väärä profeetta, kulttijohtaja tai pahempaa. Todellisuudessa, hän oli nöyrä Jumalan mies, joka seisoi lujasti sitä järkkymätöntä valtaa vastaan, joka kirkkokunnilla ja kulteilla on Jumalan kansaan. He hyökkäsivät Jeesuksen kimppuun samalla tavalla, kun Hän seisoi heidän opinkappaleitaan ja perinteitään vastaan.

Jumala kunnioitti veli Branhamin halukkuutta uskoa jokainen Raamatun sana, ja Hän käyttää hänen

palvelustehtäväänsä johtaakseen miljoonia sieluja Jeesuksen Kristuksen tykö. Tänään Seitsemännen Enkelin Ääni kuuluu yhtä kovaa kuin ennenkin. Noin kaksi miljoonaa ihmistä ympäri maailmaa uskoo veli Branhamin Sanoman. Tämä saattaa olla pieni vähemmistö kahdesta miljardista, jotka väittävät olevansa kristittyjä, mutta milloin Jumalan kansa ei olisi ollut vähemmistönä?

Meillä on yli 1200 äänitettyä saarnaa pitäen sisällään tuon Äänen, jonka profetoitiin tulevan Ilmestyskirja 10:7:ssa. Jokainen näistä saarnoista avaa enemmän Jumalan salaisuuksia. Tuo ääni on sinun saatavillasi, jos haluat kuulla Sen.

VALINTA ON SINUN

Hetkeäkään minä en tuo sanomaa ihmisille, että he seuraisivat minua tai liittyisivät minun seurakuntaani, tai aloittaakseni jonkun yhteisön ja organisaation. Minä en ole koskaan tehnyt sitä enkä tule tekemään sitä nytkään. Minulla ei ole mitään mielenkiintoa noihin asioihin, mutta minä olen kiinnostunut Jumalan asioista ja ihmisistä, ja jos minä voin saada aikaan edes yhden asian, minä tulen olemaan tyytyväinen. Tuo yksi asia on nähdä todellisen hengellisen yhteyden muodostuvan Jumalan ja ihmisten välille, missä ihmiset tulevat uusiksi luomuksiksi Kristuksessa, täytetyiksi Hänen Hengellään ja elävät Hänen Sanansa mukaan. Minä haluan kutsua, pyytää ja varoittaa kaikkia, että he kuuntelisivat Hänen ääntään tänä aikana, ja antaisivat elämänsä täydellisesti Hänelle, niin kuin luotan sydämessäni, että minä olen antanut kaikkeni Hänelle. Jumala siunatkoon teitä ja ilahduttakoon Hänen tulemuksensa teidän sydäntänne.

VIITTEET

JEEBUS KRISTUS ON JUMALA (JUMALUUS)

2. Moos. 20:3	Älä pidä muita jumalia minun rinnallani.
Jes. 9:6	Sillä lapsi on meille syntynyt, poika on meille annettu, jonka hartioilla on herraus, ja hänen nimensä on: Ihmeellinen, Neuvonantaja, Väkevä Jumala, lankaikkinen isä, Rauhanruhtinas.
Matt. 1:23	"Katso, neitsyt tulee raskaaksi ja synnyttää pojan, ja tälle on annettava nimi Immanuel", mikä käännettynä on: Jumala meidän kanssamme.
Joh. 1:1	Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan tykönä, ja Sana oli Jumala.
Joh. 1:14	Ja Sana tuli lihaksi ja asui meidän keskellämme, (ja me katselimme hänen kirkkauttansa, senkaltaista kirkkautta, kuin ainokaisella Pojalla on Isältä;) ja hän oli täynnä armoa ja totuutta.
Joh. 4:24	Jumala on Henki; ja jotka häntä palvovat, niiden tulee palvoa hengessä ja totuudessa.
Joh. 5:43	Minä olen tullut Isäni nimessä, ja te ette ota minua vastaan; jos toinen tulee omassa nimessään, niin hänet te otatte vastaan.
Joh. 8:19	Niin he sanoivat hänelle: "Missä sinun Isäsi on?" Jeesus vastasi: "Te ette tunne minua ettekä minun Isääni; jos te tuntisitte minut, niin te tuntisitte myös minun Isäni".
Joh. 10:30	Minä ja Isä olemme yksi.
Joh. 12:45	Ja joka näkee minut, näkee hänet, joka on minut lähettänyt.
Joh. 14:8-9	Filippus sanoi hänelle: "Herra, näytä meille Isä, niin me tyydymme". Jeesus sanoi hänelle: "Niin kauan aikaa minä olen ollut teidän kanssanne, etkä sinä tunne minua, Filippus! Joka on nähnyt minut, on nähnyt Isän; kuinka sinä sitten sanot: 'Näytä meille Isä'?"
Joh. 20:28	Tuomas vastasi ja sanoi hänelle: "Minun Herrani ja minun Jumalani!"
Ap. t. 2:36	Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on hänet Herraksi ja Kristukseksi tehnyt, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte.
Ap. t. 9:4-5	Ja hän kaatui maahan ja kuuli äänen, joka sanoi hänelle: "Saul, Saul, miksi vainoat minua?" Hän sanoi: "Kuka olet, Herra?" Hän vastasi: "Minä olen Jeesus, jota sinä vainoat: työläs on sinun potkia tutkainta vastaan."
Ef. 4:5	Yksi Herra, yksi usko, yksi kaste,
Kol. 1:13-17	Häntä, joka on pelastanut meidät pimeyden vallasta ja siirtänyt meidät rakkaan Poikansa valtakuntaan. Hänessä meillä on lunastus hänen verensä kautta, syntien anteeksisaaminen, ja hän on näkymättömän Jumalan kuva, esikoinen ennen kaikkea luomakuntaa. Sillä hänessä luotiin kaikki, mikä taivaissa ja mikä maan päällä on, näkyväiset ja näkymättömät, olkoot ne valtaistuimia tai herrauksia, hallituksia tai valtoja, kaikki on luotu hänen kauttansa ja häneen, ja hän on ennen kaikkia, ja hänessä pysyy kaikki voimassa.

Kol. 2:6-9	Niin kuin te siis olette omaksenne ottaneet Kristuksen Jeesuksen, Herran, niin vaeltakaa hänessä, juurtuneina häneen ja hänessä rakentuen ja uskossa vahvistuen, niin kuin teille on opetettu; ja olkoon teidän kiitoksenne ylitsevuotavainen. Katsokaa, ettei kukaan turmele teitä järkeisopilla ja tyhjällä petoksella, pitäytyen ihmisten perinnäissäntöihin ja maailman alkeisvoimiin eikä Kristukseen. Sillä hänessä asuu jumaluuden koko täyteys ruumiillisesti.
Hebr. 13:8	Jeesus Kristus on sama eilen ja tänään ja iankaikkisesti.
I Joh. 5:7	Sillä kolme ovat, jotka todistavat taivaassa: Isä, Sana ja Pyhä Henki, ja nämä kolme ovat yksi.
Ilm. 1:8	”Minä olen A ja O”, alku ja loppu, sanoo Herra Jumala, joka on ja joka oli ja joka tuleva on, Kaikkivaltias.

VESIKASTE

Matt. 28:19	Menkää siis ja opettakaa kaikkia kansoja, ja kastakaa heitä Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen,
Mark. 16:16	Joka uskoo ja kastetaan, se pelastuu; mutta joka ei usko, se tuomitaan kadotukseen.
Ap. t. 2:38	Niin Pietari sanoi heille: ”Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.”
Ap. t. 4:12	Eikä ole pelastusta yhdessäkään toisessa; sillä ei ole taivaan alla muuta nimeä ihmisille annettu, jossa meidän pitäisi pelastuman.
Ap. t. 8:12	Mutta kun he nyt uskoivat Filippusta, joka julisti evankeliumia Jumalan valtakunnasta ja Jeesuksen Kristuksen nimestä, niin he ottivat kasteen, sekä miehet että naiset.
Ap. t. 19:3-5	Ja hän sanoi: ”Millä kasteella te sitten olette kastetut?” He vastasivat: ”Johanneksen kasteella”. Niin Paavali sanoi: ”Johannes kastoi parannuksen kasteella, kehottaen kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Kristukseen Jeesukseen”. Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen.
Ef. 4:5	Yksi Herra, yksi usko, yksi kaste;
Kol. 3:17	Ja kaikki, minkä teette sanalla tai työllä, kaikki tehkää Herran Jeesuksen nimessä, kiittäen Isää Jumalaa hänen kauttansa.

VIITTEET

PROFEETAT

4. Moos. 12:6	Ja Herra sanoi: "Kuulkaa minun sanani. Jos keskuudessanne on profeetta, niin minä HERRA ilmestyn hänelle näyssä, puhun hänen kanssaan unessa."
5. Moos. 18:21-22	Ja jos sinä ajattelet sydämessäsi: 'Mistä me tiedämme, mikä sana ei ole HERRAN puhetta?'. Kun profeetta puhuu HERRAN nimessä, ja jos se, mitä hän on puhunut, ei tapahdu eikä käy toteen, niin sitä sanaa HERRA ei ole puhunut; julkeuttaan se profeetta on niin puhunut; älä pelkää häntä."
1. Aik. 16:20-22	Ja he vaelsivat kansasta kansaan ja yhdestä valtakunnasta toiseen kansaan. Hän ei sallinut kenenkään heitä sortaa, ja hän rankaisi kuninkaita heidän tähtensä: "Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö pahaa minun profeetoilleni".
Ps. 105:12-15	Heitä oli vähäinen joukko, vain harvoja, ja he olivat muukalaisia siellä. Ja he vaelsivat kansasta kansaan ja yhdestä valtakunnasta toiseen kansaan. Hän ei sallinut kenenkään heitä sortaa, ja hän rankaisi kuninkaita heidän tähtensä: "Älkää koskeko minun voideltuihini, älkää tehkö pahaa minun profeetoilleni".
Aamos 3:7	Sillä ei Herra JUMALA tee mitään ilmoittamatta salaisuuttaan palvelijoilensa profeetoille.
Mal. 4:5	Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennen kuin tulee HERRAN päivä, se suuri ja pelottava.
Luuk. 1:70	Niin kuin hän on puhunut hamasta ikiajoista pyhien profeettojensa suun kautta.
Luuk. 24:25	Niin hän sanoi heille: "Oi, te ymmärtämättömät ja hitaat sydämeltä uskomaan kaikkea sitä, minkä profeetat ovat puhuneet!"
Ap. t. 7:52	Ketä profeetoista eivät teidän isänne vainonneet? He tappoivat ne, jotka ennustivat sen Vanhurskaan tulemista, jonka kavaltajiksi ja murhaajiksi te nyt olette tulleet,
Ap. t. 24:14	Mutta sen minä sinulle tunnustan, että minä sitä tietä vaeltaen, jota he harhaopiksi sanovat, niin palvelen isieni Jumalaa, että minä uskon kaiken, mitä on kirjoitettuna laissa ja profeetoissa,
Ef. 2:20	Apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus,
Hebr. 1:1-2	Sittenkuin Jumala muinoin monesti ja monella tapaa oli puhunut isille profeettain kautta, on hän näinä viimeisinä päivinä puhunut meille Pojan kautta, jonka hän on pannut kaiken perilliseksi, jonka kautta hän myös on maailman luonut.

IHMEET/JUMALALLINEN PARANTUMINEN

5. Moos. 26:8	Ja HERRA vei meidät pois Egyptistä väkevällä kädellä ja ojennetulla käsivarrella, suurella peljätöksellä, tehden tunnustekoja ja ihmeitä.
Tuom. 6:13	Niin Gideon vastasi hänelle: "Oi, Herrani, jos HERRA on meidän kanssamme, miksi sitten kaikki tämä on meitä kohdannut? Ja missä ovat kaikki hänen ihmeensä, joista isämme ovat meille kertoneet sanoen: 'Eikö HERRA ole johdattanut meidät tänne Egyptistä'? Mutta nyt HERRA on hylännyt meidät ja antanut meidät Midianin valtaan."
Ps. 103:3	Hän, joka antaa kaikki sinun syntisi anteeksi ja parantaa kaikki sinun sairautesi,
Jes. 53:5	Mutta hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja hänen haavojensa kautta me olemme parannetut.
Dan. 11:32	Liiton rikkojat hän houkuttelee luopioiksi juonillaan, mutta ne, jotka tuntevat Jumalan, pysyvät lujina ja tekevät urotekoja.
Mark. 16:17-18	Ja nämä merkit seuraavat niitä, jotka uskovat: Minun nimessäni he ajavat ulos riivaajia, puhuvat uusilla kielillä, nostavat käsin käärmeitä, ja jos he juovat jotakin kuolettavaa, ei se heitä vahingoita; he panevat kätensä sairasten päälle, ja ne tulevat terveiksi.
Joh. 14:12	Totisesti, totisesti minä sanon teille: joka uskoo minuun, myös hän on tekevä niitä tekoja, joita minä teen, ja suurempiakin, kuin ne ovat, hän on tekevä; sillä minä menen Isän tykö,
Ap. t. 19:12	Niin että vieläpä hikiliinoja ja vaatteita hänen iholtansa vietiin sairasten päälle, ja taudit lähtivät heistä ja pahat henget pakenivat pois.
1. Tess. 1:5	Meidän evankeliumimme tuli teille, ei vain sanana, vaan myös voimana ja Pyhässä Hengessä sekä suurella varmuudella. Tehän tiedätte, millaisia me olimme teidän keskuudessanne teidän tähtenne.
Jaak. 2:18	Joku ehkä sanoo: "Sinulla on usko, ja minulla on teot"; näytä sinä minulle uskosi ilman tekoja, niin minä teoistani näytän sinulle uskon.
Jaak. 2:20	Mutta tahdotko tietää, sinä turha ihminen, että usko ilman tekoja on kuollut?
Jaak. 5:14-15	Jos joku teistä sairastaa, kutsukoon tykönsä seurakunnan vanhimmat, ja he rukoilkoot hänen edestään, voidellen häntä öljyllä Herran nimessä. Ja uskon rukous pelastaa sairaan, ja Herra antaa hänen nousta jälleen; ja jos hän on syntejä tehnyt, niin ne annetaan hänelle anteeksi.
Jaak. 5:16	Tunnustakaa siis toisillenne syntinne ja rukoilkaa toistenne puolesta, että te parantuisitte; vanhurskaan rukous voi paljon, kun se on harras.
1. Piet. 2:24	Hän itse kantoi meidän syntimme ruumiissaan ristinpuuhun, että me synneistä pois kuolleina eläisimme vanhurskaudelle. Hänen haavojensa kautta teidät on parannettu.

VIITTEET

(ELIAN HENKI)

2. Kun. 2:15	Ja kun Jerikosta tulleet profeettojen pojat syrjästä näkivät sen, sanoivat he: "Elian henki lepää Elisan päällä". Niin he tulivat häntä vastaan ja kumartuivat hänen edessään maahan.
Jes. 40:3-4	Huutavan ääni kuuluu erämaassa: "Valmistakaa HERRAN tie, tehkää arolle tasainen valtatie meidän Jumalallemme. Kaikki laaksot korotettakoon, kaikki vuoret ja kukkulat alennettakoon; koleikot tulkoot tasangoksi ja kalliolouhut lakeaksi maaksi."
Mal. 3:1	Katso, minä lähetän sanansaattajani, ja hän on valmistava tien minun edelläni: ja Herra, jota te etsitte, on äkisti tuleva temppeleinsä, itse liiton sanansaattaja, josta te iloitsette; katso, hän on tuleva, sanoo HERRA Sebaot.
Mal. 4:5-6	Katso, minä lähetän teille profeetta Elian, ennen kuin tulee HERRAN päivä, se suuri ja pelottava. Ja hän on kääntävä isien sydämet lasten puoleen ja lasten sydämet heidän isiensä puoleen, etten minä tulisi ja löisi maata kirouksella.
Matt. 11:10 (Mark. 1:2, Luuk. 7:27)	Tämä on se, josta on kirjoitettu: 'Katso, minä lähetän sanansaattajani sinun edelläsi, ja hän on valmistava tiesi sinun eteesi'.
Matt. 11:14	Ja jos tahdotte ottaa vastaan: hän on Elias, joka oli tuleva.
Matt. 17:11-12	Jeesus vastasi ja sanoi heille: "Elias tosin tulee ja asettaa kaikki kohdalleen. Mutta minä sanon teille, että Elias on jo tullut, eivätkä he tunteneet häntä, vaan tekivät hänelle, mitä tahtoivat. Samoin myös Ihmisen Poika saa kärsiä heiltä."
Luuk. 1:17	Ja hän käy hänen edellään Eliaan hengessä ja voimassa, kääntääksensä isien sydämet lasten puoleen ja tottelemattomat vanhurskusten mielenlaatuun, näin Herralle toimittaaksensa valmistetun kansan.
Luuk. 3:4 (Matt. 3:3, Mark. 1:3, Joh. 1:23)	Niin kuin on kirjoitettuna profeetta Esaiaan sanojen kirjassa: "Huutavan ääni kuuluu erämaassa: 'Valmistakaa Herran tie, tehkää hänen polkunsa suoriksi'."

Saadaksesi lisää tietoa pastori William Marrion
Branhamin palvelustehtävästä, ja saadaksesi
hänen saarnojaan, ole hyvä ja ota yhteyttä:

www.themessage.com

tai

Voice Of God Recordings Inc.
P.O. Box 950
Jeffersonville IN 47131 USA

Voice Of God Recordings
PL 1, 02761 Espoo, Finland
www.branham.org

www.themessage.com

FINNISH
